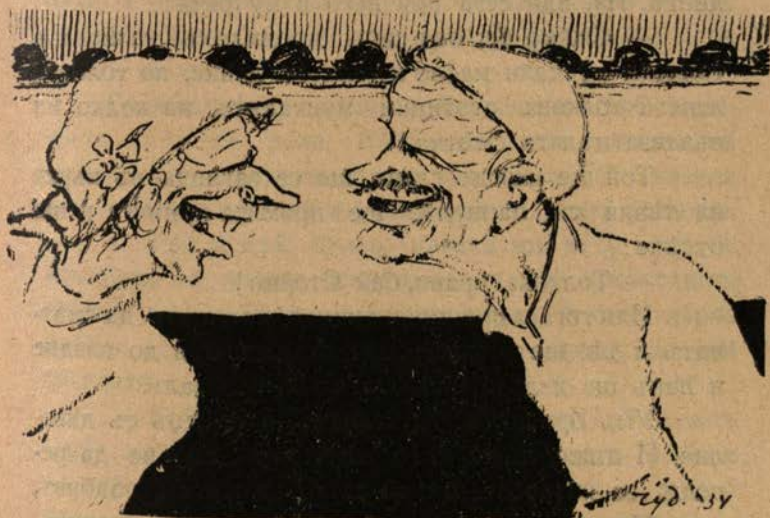

му куче, и той дума куче; рече ли бѣло и той дума бѣло.

Лъжливъ Сжби

Той не е нашенецъ. Нашитѣ хора сж едри и кротки като биволи, а то е дребно човѣче, нищо и никакво нагледъ. Дѣдо му Генко Загорецътъ едно време хе, преди бозгунлука още, дошълъ отъ Зелено-дърво ратай въ село, оженилъ се за баба Неда отъ Тамашовцитѣ и полека-лека се наплодили и напълнили цѣла махала съ синове, дъщери и внуци. И нали кръвта имъ е загорска, повечето отъ синоветѣ му пакъ загорки си вземаха. Щомъ презъ май дойдатъ етъркитѣ да бератъ гюль по насъ, туку вижъ дѣдо Генко че пакъ си зелъ снаха.

Само Сжбевъ баща се ожени за нашенка, та е мелесъ. А пѣкъ ти знаешъ— смѣси ли се загорска